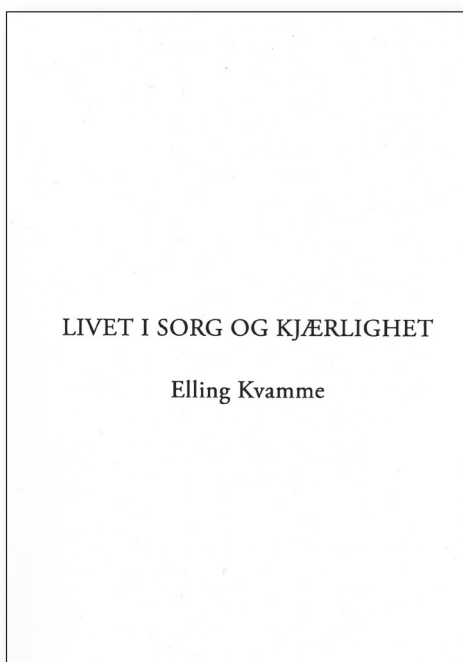

Ensomme dikt

Michael 2014;11:56–7.

Kvamme E.

Livet i sorg og kjærlighet.

(Oslo): Eget forlag, 2013.

77 s.

Et av Det norske medicinske Selskabs eldste og mest trofaste medlemmer, professor Elling Kvamme (f. 1918), stakk til meg en bok på et av de siste medlemsmøtene. Det var en liten diktsamling med dedikasjon. «Den er til deg, ikke til *Michael*», sa han.

Men jeg gjør vel hva jeg vil med en bok som er en gave til meg? F. eks. kan jeg vel fortelle om den til *Michaels* lesere? Det gjøres herved.

Samlingen består av vers som er skrevet gjennom mange år. De første er fra hans tid som fange i Buchenwald, de siste er ganske nye. Noen dikt er lette og lyse, men et flertall av dem har en dyster undertone og dreier seg om eksistensielle spørsmål, uansett hva overskriften er.

Diktene fra fangetiden er et tidsvitnes refleksjoner, knappe og konsise. Mest fascinerende synes jeg imidlertid de diktene er som han har skrevet i eldre år. Kvamme er enkemann, høyt oppe i årene. Det gjennomgående temaet er livets gang, med tapet av ektefelle og venner, der han selv er igjen. Disse diktene, de fleste vakre og vare, gjør det bokstavelig talt vondt å lese. De gjør inntrykk.

Kvamme har gitt ut diktsamlingen selv og tenker seg vel en begrenset distribusjon. Det behøvede han ikke ha gjort. Flere av diktene fortjener å leses av mange.

Øivind Larsen
Institutt for helse og samfunn
Universitetet i Oslo
oivind.larsen@medisin.uio.no